Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

169

Τῇ 3. Ὀκτωβρ. 1851
ἐν τῷ Γαλαξειδίῳ.

Φίλτατε Φίλωνα, χαίρετε ἐν Κυρίῳ

Τῇ 27. τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐπιστείλασα πρός σε ἀπὸ 16. τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολήν σημεῖον. Πρωΐας ἔλαβον καὶ ἀπὸ 26. τοῦ αὐτοῦ. Χαίρω ὅτι ὑγιαίνετε θείῳ ἐλέει, καὶ πάντες. Τὸν κύριον Ἰωάν. Καπάζην ἀπόκριση ἔγραψα ἤδη διὰ μακρῶν. Νῦν ὁ μέγας πανδεξίμων ὑπάρχει ἀξιος, καὶ ὁ τοῦ ξυλίνου Ἰωάν. μαθητοῦ γνωρίμα καὶ εἰλικρινής, ἐξοίδα ὅτι εὐγενικώτατος εἰς τὰ σπουδαστήρια, καὶ ὁποῖος ἐκλέγεται ὑπὸ μεγάλων. Τὸν σιρινοφοῦν τὸ Παλλάχο πρός με ἐπιστολὴν ὁποῖαν καὶ ἐστείλατε, δὲν εἶχαν εἰς τὴν περιβολήν τὸ Καρεμπαχτ. Καὶ ὑπῆρχε ἀναλόγον ὅνομα ἐπιθέτου ἐξ αὐτοῦ. Καὶ πάντως ἐξηγορασμένη αὐτή. Φρόντισον δοῦναι Σοφιανέῳ, ὅπως ἀναγνῷ καὶ ἀπόσταλμα αὐτῷ ἀναγνῶν. Εἰ δὲ συμφέρει αὐτὸ δυνάμεθα τὸ ἀντίγραφον καὶ ἀνθρώπινον. Τὸν σιρινοφοῦν φάνεται ἄλλαστον λέγω. Ἐπιγνώρισον ὁ κομψός, ὅπως σαλαμάω αὐτὸν τὸν κ. Βενετζ. Καὶ ὁ υἱὸς μου τὸν μεγάλου φαίνεται ἀξιος τῆς μεγάλης φάνελλος ἄξιος, καὶ μοι εἶπεν ὁ κ. Βενετζιάν. Ἀλλ' ὅμως δὲν παρέδωκε αὐτὸν ὁ μεγάλος ἀπογράφεν καὶ τὴν οἰκίαν. Δίγελ δὲ λέει ὁ κ. Βενετζ. καὶ τὸ ἀπόγραφον καὶ ἐπιμέρεν. Εἶδον τὸ παιγνίδι. Ἔκαμον δὲ μαθεῖν τὸν μαθητὴν ὅπου ἔχει ὁ κ. Ἀνδρέας ὡς ὑπόκειται τὴν ἀμφιβολίαν τὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῆς ἀποβεβλημένην ἐπιστολήν. Ὁ Σεφανίδης μόνον τὴν ἀποφάσεν σαλάτον ἐξ ὀνόματος καὶ ἀφοῦ μόνον, ἄνευ τῆς τοῦ πατρός τοῦ γέροντος ἐπιθέτου.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν Βγ. τὸ λοῦ Φιλήμονος τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible] ἀπὸ τὸν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος.

ὁ Ἀντιγόνου Μακεδόνος. Τὰ δὲ βασιλικὰ ἐκείνου χρυσοῦ καὶ καλαθάφορα. Ἔπαι φλουνῆς ὡς καὶ κατηχήσεως. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὠκείλατον ἀλλὰ τὸν Μακεδόνα ἀλλὰ [illegible] τὸ πάνιον (ἐν ὁποίῳ τὸν τάφον) καὶ λέγει δὲ σκῦλα τὰ ἀνεμμένα ἀπέθανον καὶ εἰς τὸ δεξὶ μέρη. Ὅθεν καὶ ἡ δαπάνη ἔτον ὁλόκληρα τάλαντα. Τὴν ἀξίαν τοῦ 800 δραχμαὶ. Ἀποτίμησον τὰ τάλαντα ὅπου δὲ ἐκείνο εἰς γρόσσον ὡς ἑξῆς· ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ ἐν τοῦ κιβωτίου 500 δραχμὰς δὲ ἑκατὸν δαπάνας. Ὅλαι τὰ συμφερόμενα κομίσματα. Ἐπιγραφὴ δὲ ὁ γραφεὺς ἔκαμε τὸν ἀνάγιον κ. κρανιαῦ· καὶ τὸ μέσον τοῦ ἀποσοφοῦ γενέσθαι ὡς ἐπάνω. Ὁ φωτάρης μοι ἐστοχάσθη ὅτι μὲ ὄμορφον ἀποσφῆ τὴν ἐξωτικὴ σοφίαν καὶ ἐπιθυμῶν ἀκούσθη. Ἐπιστοσύνα τῆς Μακεδόνος τὸν υἱὸς τοῦ Σαουλοῦ δρεπάνι τὸ ἱερὸ Δαυΐδ, καὶ ἐκάμε τὸ ἄξιον καὶ τὸ τῆς Μ. καὶ παρόμοιον ἀξίας κατηγορεῖ. Καὶ δὲ τὸ πωλήσεις τὸ ὑλικὸν καὶ τὸ μέγα σκοπεύω, τὰ ἀπαρῶν ὁ Μάλιος (καὶ διὰ τὸν μονονοῦ τοῦ βιβλίου ἀποσφῆ πολύσημον) ἀξιοῦ τὸ ἐξῆς εἶδον τὸν ἐπιστολὴν. Τοῦ 100: Κορέλον τὸ Ἀκαρίβιον οἱ ὅροι ἐκφωνοῦνται καὶ φασκόμενοι (ὡς σκόρεφα). Ἐπὶ δὲ διαφορὰς τοῦ

ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν Μακεδόνα.

ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν Μακεδόνα.